

„Ne tedd meg abszolútnak az emberit!”

SZENT MIHÁLY (szeptember 29.)

Mihály számít a legnagyobbak az angyalok között. Neve azt jelenti: „Ki olyan, mint Isten?” Gyakran ábrázolják mérleggel, amelyben mindent megmér. És az emberek védelmezőjeként tartják számon. Harcol a sötétség sárkánya ellen, néhol mennyei védőszentként tisztelik. Napját, szeptember 29-ét, az evangélikus egyház is megünnepli. Johann Sebastian Bach komponált erre a napra egy saját kantátát (BWV 19: „Es erhubt sich Streit.”). A zeneszerző Mihálynak a sötétség fejedelmeivel vívott égi harcát írja le. Az angyal győzelme óta az ember védve tudhatja magát a sátáni hatalmaktól. Mihály kíséri a lelkeket Isten dicsőségébe. A középkorban őt tekintették a pestisangyalnak, aki megfékezte a fenyegető járványt. Mihály a föld és a vizek rejtett gyógyerőinek ismerője. Ő számunkra a védelmező, az őrangyal, akit Isten mellénk adott. Benne körülölel minket Isten védelmező és gyógyító ereje.

Másrészt viszont Mihály az az angyal, aki kihívások elé állít minket. Felteszi nekünk a kérdést: „Ki olyan, mint Isten?” Ezt a kérdést fel kell tennünk magunknak. Az ember alapkísértése, hogy olyan szeretne lenni, mint Isten. Nem szeretne Istentől függeni, abszolút szeretne lenni, önállóan szeretne határozni önmagáról. Ám minél inkább Istenhez hasonló akar lenni az ember, annál jobban elvétí emberi mivoltát. Isten helyett önmagát imádja, önmagát teszi meg bálványának és végső mértéknek. Ez azonban sok szenvedés oka a világban. Sokan úgy vélik, ez a veszély legfeljebb a leghatalmasabb embereket fenyegeti, a világ urait. Ám mindannyiunkat fenyeget a veszély, hogy Istenhez hasonlóvá akarunk válni. Az egyikünkönél ott a kísértés, hogy tökéletes legyen. Szeretne hiba nélküli lenni, és közben úgy véli, hogy ez Isten akarata. Valójában ez saját becsvágya, ami erre ösztönzi őt. Másikunknál ez abban a magatartásban fejeződik ki, hogy abszolútnak tegye meg saját mértékét, hogy senki ne kérdőjelezze meg. Azt szeretne tenni, amit akar, és senkinek sem engedi, hogy beleszóljon.

C. G. Jung számára a kísértés, hogy olyanok akarunk lenni, mint Isten, egy archetipikus képpel való azonosulásban fejeződik ki. Például azonosulhatok a próféta archetipusával. Akkor az a benyomásom, hogy én vagyok az egyetlen, aki meg meri mondani az igazságot. Ám ez vakká tesz saját szükségleteimmel szemben. Vagy a Megváltó archetipusával azonosulok. Úgy vélem, meg tudom gyógyítani a beteg asszonyt, aki hozzám jön. Ám akkor máris saját határait fölé emelem magam, és nem veszem észre, mennyire eltérít ez az önmagamról alkotott fennkölt kép attól, hogyan éljem meg a közelség és az odafordulás iránti teljesen létfontosságú szükségleteimet. Aki olyan akar lenni, mint Isten, az lerombolja az életet, az eltéveszti az életet, az vétkezik. Ezt fejezi ki az ember első bűnbeeséséről szóló szentírási rész is (Ter 3).

Az egyik veszély az, hogy mi magunk olyanok szeretnénk lenni, mint Isten. A másik veszély abban áll, hogy Isten helyett bálványokat imádunk. Ilyen bálványok korunkban mindenekelőtt a hatalom, a pénz és a szexualitás. Ez a három terület törekszik arra, hogy abszolúttá tegye magát, és teljesen meghatározza az ember gondolkodását és törekvéseit. Mihály szembesít minket a kérdéssel, amely nem hagy nyugodni bennünket: „Ki olyan, mint Isten?” Csak ha Istent imádjuk, leszünk valóban emberek, s leszünk képesek emberként élni egymással.

Sohasem vagyunk felvértezve a veszély ellen, hogy valamit abszolúttá tegyünk, amely nem hordozza ezt az értéket. Tedd fel magadnak újra és újra a kérdést: „Ki olyan, mint az Isten?”, akkor fel fogod fedezni, hol fenyeget a veszély, hogy abszolútnak tedd meg az emberit, hogy egyenlővé tedd önmagadat az isteni fénnel, az isteni hatalommal, hogy olyan akari lenni, mint Isten. A lényeg, hogy elfogadd magadat emberi behatároltságodban. Csak ha megőrzöd emberi határaidat, akkor tudod önmagadba fogadni Istent, és áttetszővé válni valósága számára. Ha egyenlővé teszed magad Istennel vagy isteni tulajdonságaival, és archetipikus képekkel azonosulsz, akkor diabolóvá válsz, akkor mindent szétdobálsz és összekeversz, s összezavarod önmagadat és a körülötted élő embereket is.

***Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben;
a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük:
„Parancsoljon neki az Isten!” Te pedig, mennyei seregek vezére,
a sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körüljárnak
a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Ámen.***

Könyörülj Istenünk, küldd el hozzánk hatalmas angyalodat, Szent Mihályt, hogy a mennyei seregek élén szent neved dicsőségéért és a mi lelki szabadságunkért küzdve, a sötétség fejedelmét visszaverje, a lázadó angyalokat elűzze, befolyásuktól minányajunkat szabadáá tegyen, s világgá kiáltsa: «Ki olyan, mint az Isten?» Mert nincs szentség olyan, mint a Te szentséged, nincs hatalom olyan, mint a Te hatalmad, nincs jóság olyan, mint a Te jóságod, és nincs bölcsesség olyan, mint a Te bölcsességed, Urunk és Királyunk, emberek és angyalok Teremtője, aki Fiad vérevel megoáltást szereztl nekünk a sátán és a gonosz lelkek hatalmából. Küldd el Szent Mihály arkangyalt és szent angyalaid tündöklő sokaságát oltalmunkra és megvilágosodásunkra, a bűn hálóinak szétszakítására, a csüggedés kísértésének leküzdésére, az istenkáromlás gyalázatának eloszlatására, a gyűlölet és gőg megfékezésére. Szabadító Istenünk, tisztaság és békesség forrása, adj nekünk győzelmet Jézus föltámadása által, Lelked hatalma által, angyalaid közreműködése által! Oltalmazz meg a gonosztól, hogy a szent angyalok dicsőséges seregével egyesülve áldhassunk és magasztalhassunk mindörökkön örökké. Ámen.

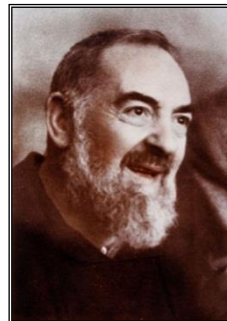
A Béke Királynője Szentély (Bosznia-Hercegovina)

Medjugorje apró, Čitluk városához tartozó falucska Bosznia-Hercegovina déli részén. A neve azt jelenti: a hegyek között, mivel két hegy, a *Križevac* és a *Podbrdo* közé települt. Ez utóbbi magaslaton kezdődtek 1981. június 24-én 18 órakor a Mária-jelenések. A Szűzanya – akit errefelé Gospa néven emlegetnek – a Béke Királynője képében jelent meg. A fényvel övezett, szelíd arcú, karjában a Gyermek Jézust tartó nőalakot elsőként hat, 10 és 16 év közötti

gyermek pillantotta meg. Ma már valamennyien felnőttek, családapák, családanyák. A látások elmondása szerint az első jelenések során Szűz Mária üzenetet küldött általuk az emberiségnek: „Isten és az ember között, és az emberek között is békének kell uralkodnia!... Hit nélkül nem lehet megtalálni a békét. Minden embernek fáradhatatlanul kell imádkoznia...” Ezenkívül megjelölt öt eszközt, melyek segítségével elérhető a belső béke; ezek az imádság, a böjt, a Biblia-olvasás, a gyónás és az Oltáriszentség. A jelenések egyébként nem Medjugorjéhez mint fizikai helyhez, hanem a látókok személyéhez kötődnek. Eleinte mindennap sor került rájuk, csaknem mindegyik fiatal látta őket, és mindig csodálatos gyógyulásokkal jártak. Ma viszont már csak egy-két látóknak vannak naponta jelenései; ilyenkor a Gospa mindig az emberiségnek szóló üzenetet bíz rájuk.

Az első csodás történések hírére azonnal hívek hihetetlen tömege özönlött a helyszínre. Ezzel egy csapásra Medjugorje lett a világ egyik legjelentősebb Mária-kegyhelye. Ezért épült meg Mária tiszteletére a ferences szerzetesek irányítása alatt álló Béke Királynője Szentély. A szentélyhez több épület tartozik. A legfontosabb a Szent Jakab templom, melynek nagy üvegablakokkal díszített, fehér homlokzatát két magas harangtorony keretezi. 1989-ben készült el a szabadtéri oltár, körülötte mintegy ötezer ülőhellyel. Itt zajlanak a nyári találkozók és a nagyszabású ünnepélyes szertartások. Évente több mint kétfélmillió zarándok érkezik ide a világ minden tájáról. A szerzetesek irányításával spirituális szemináriumokat tartanak, imacsoportokat szerveznek, a rózsafüzért imádkozzák a Jelenések hegyén, végigjárják a kálváriát, lelkigyakorlatokat végeznek, közös meditációkon és szentségimádásokon vesznek részt. Amikor lehetséges, találkozókát szerveznek az ideérkező hívek számára a látókkal és Jozo Zovko atyával, aki a hely plébánosa volt, amikor elkezdődött a jelenések sorozata. Az első jelenések helyén, a Podbrdo hegy lábánál található az 1985-ben felállított Kék kereszt. Innen ösvény vezet fel a jelenések pontos helyére. Feljuthatunk a Križevacra, a Nagy Kereszt hegyére is, ahol egy 8,5 méteres betonkereszt magasodik. A kereszt két szárának találkozásánál Jézus keresztjének ereklyéit helyezték el, amelyeket a Vatikánból küldtek. A Kereszt felmagasztalásának ünnepén ünnepi szentmisét mutatnak be itt, a betonkereszt tövében. A legtöbb zarándok augusztusban érkezik Medjugorjéba, ilyenkor tartják ugyanis a Nemzetközi Ifjúsági Találkozót.

„Vidáman, őszinte és nyitott szívvel járj, amennyire csak tudsz, és amikor nem vagy képes megmaradni a szent vidámságban, akkor se veszítsd el soha bátorságodat és bizalmadat Istenben!”

Padre Pio

4/9.

Pio atya és Karol Wojtyła, egy misztikus barátság története... (4.)

„Fiatalkoromban én is részesülhettem abban a különös kegyben, személyesen is átélhettem azt a szeretetteljes nyitottságot, rendelkezésre állást, amelyet Pio atya a bűnösökkel szemben érzett.” Majd pedig a pápa így folytatta: „A gyónás szentségének kiszolgáltatása Pio atya apostoli működésének egyik különösen jelentőségteljes és jellemző oldala volt. Az atya hívek hatalmas tömegeit vonzotta ezzel San Giovanni Rotondo kolostorába. Még akkor is, ha ez az egészen egyedülálló gyónatóatya sok esetben látszólag szigorúan és keményen bánt a gyónatószékét felkereső zarándokokkal, - a hívek, miután rádöbbenek vétkük nagyságára és őszinte bűnbánatot éreztek szívükben, visszatértek hozzám, hogy részesülhessenek a szentség békéltető ölelésében.”

Nagy jelentőségűnek tekinthetjük az itt elhangzott utalást Pio atya jól ismert „keménységére”, amellyel a bűnbánókkal szemben bizonyos alkalmakkal viseltetett. A pápa maga azonban a következő szavakkal jellemezte az atyát: „Pio atya igen egyszerű, világos és szűkszavú gyónató volt, aki a maga egyszerűségében is azonnal, éles elmével látott át a bűnösök szívén, és nagy szeretettel bánt velük.” A fiatal Karol atyára igen nagy hatást tett a kapucinus szerzetes szentsége, a stigmák, valamint a tapasztalt hatalmas tömeg, aki az atya gyónatószékéhez járult. A pápa későbbi elmondása szerint ő és Pio atya találkozásuk rövid percei alatt egyetlen dologról beszélgettek: Pio atya stigmáiról. A fiatal Karol atya megkérdezte a szerzetest, vajon melyik stigma okozza neki a legtöbb fájdalmat. A fiatal pap úgy gondolta, hogy a legfájdalmasabb minden bizonnyal a szerzetes szívén viselt sebhely lehet, ám ő így válaszolt kérdésére: „Nem, a legjobban az a seb fáj, amely a vállamon van, amelyikről senki sem tud és nem áll semmiféle kezelés alatt.” Erről a sebhelyről az atya haláláig valóban senki sem tudott. Úgy tűnik, a szent életű szerzetes maga nem tett említést róla senkinek, kivéve a jövendőbeli pápát. Pio atya egyetlen helyen sem ír vagy emlékezik meg erről. Csupán egyetlen egyszer mondott annyit egy falujából származó laikus testvérnek, hogy „a legtöbbet akkor szenved, amikor az ingét kell levennie”... (folytatás következik)